

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить з 1962 р.
№ 4 (936)
ЧЕТВЕР
4
ЛЮТОГО 1988 р.
Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ, РЕКТОРАТУ
КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

НАУКА—ВИРОБНИЦТВО

За ініціативою факультета автоматизації будівельного виробництва Київського інженерно-будівельного інституту при активній підтримці відділу механізації Держбуду УРСР, Товариства «Знання», НТВ Будіндустрії 19—21 січня 1988 р. у Києві проведено республіканський науково-практичний семінар на тему «Розвиток механізації і автоматизації будівництва».

Основна мета семінару — ознайомити його учасників з результатами науково-дослідних робіт у цій галузі, визначити найбільш актуальні і перспективні шляхи для зміцнення ділових зв'язків з виробничниками, намітити першочергові завдання для наукових розробок. У ході семінару порушувалося багато проблем. Ми зміщуємо на сторінці розповідь про зустріч науковців і виробничників, стислі виступи вчених нашого інституту.

ЯРМАРОК ІДЕЙ

Як і на будь-якому ярмарку, тут придивлялися до товару прискіпливо, оцінюючи його необхідність, висловлюючи хто зауваження, а хто захват. Покупці були люди практичні, довгі роки пов'язані з виробництвом: головні механіки, головні інженери будівельних трестів та управлінь механізації України. Приїхали вони до Києва на трьохденний семінар познайомитися з новими розробками вчених Київського інженерно-будівельного інституту, придбати ідеї. А товаром предстали інженерні думки вчених у вигляді креслень, проспектів, цифрових викладок.

Цього разу інститут не тільки познайомив з результатами робіт кафедр факультету автоматизації будівельного виробництва, але і запропонував обговорити методичні рекомендації, підготовані на основі вивчення проблем, які стоять сьогодні перед ними, хто працює на будівництві.

Під час роботи семінару йшов не тільки жвавий обмін думками з приводу певної розробки, але й розгорілися дискусії, що довели необхідність розвинути механізацію в будівництві і будіндустрії інтенсивним шляхом. Представники багатьох будівельних організацій республіки, а серед них такі відомі, як «Дніпрожсквашия», «Харьковспецстрой», «Ровнопромстрой», Черкаське управління механізації і ін., відвідали лабораторії і кафедри Київського інженерно-будівельного інституту. Тут, як кажуть, товар можна було помацати руками, а коли сподобався, то і укласти угоду про співробітництво.

Наприклад, представники тресту Черкаського рембуду і «Белоцерковстроя» дуже зацікавилися зразками зу-

б'їв ковшів однокерованих екскаваторів для роботи в мерзлих ґрунтах. Черкащани замовили ще й насадку до електроннеомолотка для створення пази в бетонних стінах при прокладенні кабелю. Вартість розробки приблизно півтори тисячі карбованців.

Будівельники із Запоріжжя та Одеси пожелали придбати розробки кафедр електротехніки та електроприводу. «Прилад для контролю якості створа буронабитої свай» цікавий тим, що працює на основі ехолокації. Одне випробування таким приладом коштує півтора карбованці, в той час, коли за старим обладнанням будівельникам це обходилося набагато більше. До речі, ця розробка у свій час удостоєна бронзової медалі ВДНГ СРСР. Для другої розробки «Прилад для контролю забивних палів» характерно те, що вона заощадить будівельникам час, врявавши вже на заводі браковані вироби, зекономить затрати на переробку, виключить дубляж матеріалів на 95 процентів. «Прилад для експресконтролю свіжеуложенних ґрунтів» особливо актуальний сьогодні тому, що використовує акустичний метод. На відміну від діючих інші радіоізотопних приладів, новий — екологічно чистий, відрізняється високою швидкістю застосування сталекарбонної якості земляних робіт, гідротехнічних споруд. Покупці він дуже цікаві.

Замовлення надійшли і на товари інших кафедр факультету. Багато хто залишав заявки на укладення госпдоговірних тем. Співдружність науки з виробництвом, що мала таку форму, виявилася ефективною. Учасники семінару висловили побажання проводити подібні зустрічі частіше.

О. ПРИМАК.

Рішеннями XXVII з'їзду КПРС, постановами ЦК КПРС та Ради Міністрів про дальший розвиток індустріалізації і підвищення продуктивності праці в капітальному будівництві та про поліпшення використання машин в будівництві Української РСР визначено конкретні шляхи скоршого переведення будівництва на інтенсивний напрямок.

Які ж це шляхи? Передусім, прискорення створення та впровадження прогресивних технологій і ефе-

ктивного застосування гідроприводу, засобів автоматизації, застосування блочно-модульного принципу компоновки машин, випуск міні-машин для дрібних видів робіт, робіт та робототехнічних ліній для підприємств будматеріалів і будіндустрії. Намічаються до 1990 року оснастити мікропроцесорами 50 процентів екскаваторів, 45 процентів автокранів, 40 процентів автогрейдерів.

Для забезпечення потреб будівельників новою техні-

ТІЛЬКИ ІНТЕНСИВНІСТЬ

ктивних систем машин для комплексної механізації СМР, забезпечення випуску комплектів машин для немеханізованих процесів і операцій, значне підвищення темпів оновлення номенклатури машин, їх середньої однинної потужності, збільшення до 1990 року випуску змінного обладнання до екскаваторів і лавантажувачів у півтора рази.

Перед галуззю будівельного та дорожнього машинобудування поставлено важливе завдання: в 12-й п'ятирічці підвищити темпи росту виробництва в 1,4 рази, модернізувати 700 видів машин, зняти з виробництва 800 типів застарілих машин, забезпечити випуск нової техніки на рівні країн зарубіжних зразків із високими показниками надійності.

Основними технічними напрямками, по яких реалізується це завдання, є випуск систем машин, підвищення універсальності машин за рахунок комплектів навісного обладнання, зби-

лювання будівельними міністерствам і відомствам УРСР встановлені завдання по виготовленню на власних підприємствах значної кількості нових машин, засобів малої механізації, ручного інструменту, які використовуватимуться для власних потреб. Щоб виконати це завдання на підприємствах будівельних міністерств республіки збільшується обсяг виготовлення баштових кранів, бетонозмішувального і бетоноукладального обладнання, різних будівельно-обробних машин, ручного інструменту і оснащення.

Кафедра експлуатації і ремонту будівельних машин нашого вузу має хороший досвід співробітництва кафедри з трестом «Будмеханізація» Голоквітвміськбуду, науково-дослідним інституту будівельного виробництва, іншими організаціями. Ряд розробок кафедри запропоновано для впровадження в інших організаціях.

М. КАНЮКА,
професор кафедри експлуатації і ремонту будівельних машин.

ПОТРІБЕН ШТАБ

На секційному засіданні, коли йшов обмін думок, учасники семінару висловили ряд критичних зауважень. Одне з них належало С. Р. Альшверу, головному механіку «Дніпрожсквашия», який зауважив, що не почув нічого нового про техніку по транспортуванню котлованів. Прокоментувати це зауваження ми попросили В. Л. Баладинського, завідуючого кафедрою будівельних машин ім. Ю. О. Вєрова.

— Біда в тому, що на Україні немає центру координації наукових робіт. Тільки науковці знають, над чим вони працюють. Відсутня і взаємодія між будівельними і машинобудівельними міністерствами. Тому виходить вчених КІБІ ширше впроваджують будівельники інших республік, навіть інших країн, напри-

клад, Японії, ФРН, Болгарії, ніж на Україні. Адже розробка, про яку згадано, давно існує, але про це невідомо дніпропетровцям.

Пропозиції кафедр нашого інституту практично не розглядаються у будівельних організаціях. Система впровадження наукових розробок здійснюється на рівні особистих контактів.

На нашу думку, при будівельному міністерстві або при Держбуді необхідно створити Раду по основних напрямках будівництва. В президію такої Ради повинні увійти заступники міністрів та доктори технічних наук. І вони мають вирішувати, чи давати дорогу новій розробці, чи ні. В іншому випадку прогрес у цій галузі неможливий.

На фото: В. Л. Баладинський під час виступу.

ВІД КОГО ЗАЛЕЖИТЬ ЕФЕКТИВНІСТЬ?

Треба відзначити, що в нашій республіці відсутня єдина технічна політика перерознесення підприємств виробництва збірного залізобетону. Це тому, що заводи залізобетонних виробів не входять у галузь механізації Міністерства будівництва УРСР. Тут, на заводах ніхто не розв'язує питань механізації і автоматизації будівельної індустрії. Застосовується стара техніка. Отже, чи можна тоді говорити про підвищення ефективності будівельного виробництва?

Розробки кафедри експлуатації і ремонту будівельних машин впроваджено на цілому ряді заводів. Так, наприклад, така нова розробка як «Вібромайданчик

з багатокомпонентними коліваннями» зменшує рівень шуму до санітарних норм, також зменшує витрати енергії на 30—40 процентів, підвищує ефективність формування залізобетонних виробів. Розробку цю впроваджено лише на кількох заводах нашого міста. Серед них ДБК-4 та завод залізобетонних виробів № 5 Голоквітвміськбуду. Але такий повільний темп впровадження наукових досягнень не йде на користь справі. А залізобетонних підприємств у нас в республіці сотні!

Ю. ЧУБУК,
завідуючий кафедрою експлуатації і ремонту будівельних машин, професор.

НАУКОВИЙ ЦЕНТР

Поряд із учбово-виховним процесом на факультеті ведеться велика науково-дослідна робота. Так, лише за 1987 рік обсяг госпдоговірних робіт склав 1 мільйон 16 тисяч карбованців, обсяг держбюджетних робіт — 20,5 тисяч карбованців, 97,5 процента — тематичні відносяться до важливішої. Економічний ефект від впровадження досліджень склав 3 мільйона 97 тисяч карбованців, тобто близько 3 карбованців на 1 карбованець витрат складає коефіцієнт ефективності. Було

одержано 20 авторських свідоцтв і два патента на винахід, 26 експонатів по розробках вчених факультету було представлено на Виставці досягнень народного господарства УРСР та СРСР. І треба відзначити, що 13 розробок вчених факультету було нагороджено медалями і дипломами. За 1987 рік на факультеті АБВ було захищено одну докторську дисертацію і 5 дисертацій на звання кандидата технічних наук.

В. СМІРНОВ,
декан факультету АБВ.

Факультет автоматизації будівельного виробництва, яким був представлений на семінарі Київський інженерно-будівельний інститут, організований близько 25 років тому. Він готує спеціалістів для народного господарства по чотирьох спеціальностях. По всіх формах навчання на факультеті зараз вчиться 1650 студентів. Факультет АБВ об'єднує 7 кафедр. Серед них 5 випускаючих і 2 прикладних. Працює у них 11 докторів технічних наук і професорів, понад 60 кандидатів технічних наук, 125 інженерів і техніків.

КОНКУРС СТІННІВОК

СИМПАТИЧНИЙ ДРАКОНЧИК ЧИ ПРОБЛЕМАТИЧНІСТЬ?

Як часто ми зупиняємося біля факультетських стіннівок? І чи цікаво нам читати вміщені там матеріали? Хто є дописувачем, автором таких газет? Що хвилює студентів та викладачів левого факультету? — ось такі питання турбували членів журі, коли вони оглядали виставлені на конкурс стіннівки.

Одразу привабила до себе газета «Містобудівник» факультету міського будівництва. Відчувався художній смак виконавців, вміння розмістити інформацію і використати візуальний матеріал. Досить різнома-

нітною була тематика випуску, присвяченого 70-річчю Великого Жовтня. Змістовним і цікавим видався і додаток «У світі прекрасного». Однак, новорічна газета, незважаючи на симпатичного дракончика, була надто безадресною, з гуртом, який можна було зустріти в інших виданнях. А стіннівка цінна, перш за все тим, що висвічує життя свого колективу, і навіть гумор тут має бути конкретним. Така нерівноцінність двох випусків газети з додатком принесла факультету третє місце.

Друге місце виборола газета «Імпульс», яку випус-

кає факультет автоматизації будівельного виробництва. Хоча зовнішнім оформленням вона поступалася «Містобудівнику», однак її зміст був цікавіший. Газета часто використовує жанр інтерв'ю, вміє привертати увагу неординарними заголовками, знаходить актуальні теми, що пов'язані із життям факультету (тема милосердя, культура праці і ін.) і при цьому трактує їх нетрадиційно.

Пальма першості дісталася газеті санітарно-технічного факультету. Це була найбільш періодична газета (4 випуски), тематичний

діапазон її широкий, студентська автура найбільш чисельна. Практично всі матеріали газети не обмежувалися критичними зауваженнями, а несли конкретні, конструктивні пропозиції. Газета використовує свої постійні рубрики, має відгуки читачів. Однак, і вона не вільна від недоліків: надто великий обсяг матеріалів у перших двох номерах, художнє оформлення не досить привабливе.

Хотілося б дещо сказати і про газету архітекторів, які послили у конкурс 4-е місце. У них рівень художнього оформлення стіннівки

високий, але зміст вміщених матеріалів надмірно офіційний, тематично звужений. Тут дуже наочно демонструється відірв форм від змісту.

Непогане враження справила газета «Прогрес» будівельного факультету. Але на конкурс було представлено лише два випуски. Газеті присуджено 5-те місце. Однак, у цієї стіннівки є оригінальні подачі матеріалів, цікаві для інших. Це, наприклад, «Інтерв'ю на великій перерві», «Школа економки» та ін. Відзначено, що останнім часом газета зняла постраждала свій зміст і форму, збага-

тила проблематику, виступила.

Такі підсумки першого етапу огляду-конкурсу стіннівок 1987—1988 навчального року. Вони підбивалися цього разу колегіально, враховуючи думку представників редакцій. Гадаємо, що наступного семестру стіннівки побудувати більшості своїх недоліків, і критерієм їх високої оцінки стануть юрми читачів, які з нетерпінням чекають кожного нового випуску. А від журі конкурсу побажаємо всім учасникам досягти гармонії між оформленням і змістом.

Інф. «За буд. кадрів».

Зустріч з редакторами

Нещодавно редакція стіннівки «Прогрес» будівельного факультету зустрілася з ветеранами газети, тими, хто починав її випускати: професорами В. І. Рибальським, Ю. О. Піщаленком, викладачем В. І. Добровольським.

— Віктор Ісаєвич, ми знаємо, що ще в 1944 році ви були редактором всіх інститутських газет, в тому числі і «Прогресу». Чим, по-вашому, відрізняється сьогоднішня газета від газети того часу?

— Відсутністю бойовистості та ентузіазму. Проте, це можна сказати не лише про газету. Студентам того часу були притаманні саме ці риси періоду Великої Вітчизняної війни і післявоєнного становлення. Наші

комсомольські збори тривали до ранку, випуск чергового номера газети був цілою подією, біля неї по кілька днів стояли юрми студентів. Газета, як дзеркало, відображує той колективний настрій, що був властивий її читачам.

— Щоб ви хотіли побажати редакції «Прогресу»?

— Є такий вислів: «Найгірше — це добре робити те, чого взагалі не треба робити». Отже, прагніть добре робити те, що зараз найнеобхідніше!

— Юрій Опанасовичу, чого, на вашу думку, не вистачає нашій стіннівці, і що ви порадили змінити нас в роботі?

— За довгий час існування у газеті «Прогрес» з'явилось багато хороших тра-

дицій. Були талановиті редактори газети, але з часом вони відійшли від роботи. Не вистачає сьогоднішній газеті бойовистості, вона повинна бути такою, щоб люди цікавилися тим, що вона пише, не могли пройти повз неї, чекали кожного нового випуску. Для цього редакторам газети і досвіду роботи минулих років можна порадити створити рубрику «Слідом наших виступів».

Розробити пам'ятку для членів редколегії (типу уставу), забезпечити надійність, удосконалити планування. Доцільним було б для забезпечення послідовності, спадковості створити школу художників, кореспондентів. В свій час у нас була ідея створити фотоальбом випусків «Прогресу».

На жаль, це не було зроблено. Зробіть це ви. Редакції хочу побажати примножити хороші традиції факультетської преси.

— Віталій Ілліч, які, на вашу думку, проблеми стоять перед стіннівкою?

— Я ветеран «Прогресу», і хоч зараз відповідаю за роботу стіннівки іншого факультету, залишився латріотом своєї газети і завжди радий її успіхам. Проблема зараз дуже багато, і викликаю це передусім підвищенням ролі стінної преси в справі перебудови. Бажаю успіхів газеті «Прогрес» і викликаю її на творче змагання з стіннівкою «Імпульс».

М. БОРЗОВА,
редактор стіннівки
«Прогрес».

редактор стіннівки
«Прогрес».

Будемо здорові!

Вже кілька років редколегія стіннівки «Містобудівник» факультету міського будівництва випускає додаток «В світі прекрасного». Він завжди інформаційно насичений, барвний, із смаком оформлений, матеріали подаються в цікавій формі. Наприклад, в одному із останніх номерів були представлені цікаві матеріали з давньоруського мистецтва, іконопису, читачів ознайомили і з російським національним костюмом, історією народної музики і ін.

На знімку: член редколегії додатку А. Дробнова, студентка ПГ-11, працює над черговим його випуском.
Фото В. Чайковського.

НА СТОРІНКАХ
ХУДОЖНІХ ЖУРНАЛІВ

Літературний врожай 1987 року був не лише численним і різноманітним, але й багатим на події. Справжньою літературною подією можна вважати появу на сторінках художніх журналів таких творів як «Дети Арбата» А. Рибакова («Дружба народов», № 4—6), «Зубр» Д. Гранина («Новый мир», № 1—2), «Пирамида» Ю. Аракечева («Знамя», № 8—9), «Белые одежды» М. Дудинцева («Нева», № 1—4), «Котлован» А. Платонова («Новый мир», № 6).

Різноманітні, іноді зовсім суперечливі думки читачів і літературних критиків викликали нові твори А. Вітова «Человек в пейзаже» («Новый мир», № 3), В. Маханіна «Один и одна» («Октябрь», № 2), О. Чарковського «Нюрнбергерские призраки» («Октябрь», № 1), О. Бека «Новое назначение» («Знамя», № 3), Ю. Ритху «Остров надежды» («Нева», № 9), Ю. Трифонова «Исчезновение» («Новый мир», № 5). Гарячу хвилю відгуків в душах читачів викликали твори, присвячені аварії на Чорнобильській АЕС, особливо такі як «Мария с польною в конце столетия» («Дружба народов», № 9) В. Яворьського.

Під рубрикою «Из литературного наследия» вперше з'явилися на сторінках художніх журналів «Повесть непогашенной луны» М. Цветаевой («Звезда», № 12) і розповідь «Заштат» («Знамя», № 5) Б. Пильняка, «В больном кольце» («Знамя», № 4) В. Гроссмана, а також добірка віршів І. Северянина «Из зарубежья» («Новый мир», № 5, «Звезда», № 9), мемуарна проза і вірші В. Ходасевича («Знамя», № 5, «Дружба народов», № 2). Для любителів російської словесності приємною була чергова зустріч із чудовим російським письменником, дуже тонким, чуйним стилістом, прекрасним знавцем російської мови В. Набоковим, вже відомим нам по опублікованому в «Новом мире» за 1986 рік роману «Защита Лужина». В минулому році ми мали можливість познайомитися з його романом «Николай Гоголь» («Новый мир», № 4), розповіддю «Круть» («Огонек», № 28) і віршами різних років («Дружба народов», № 6).

Заслужений інтерес читачів викликали публікації із автобіографічної і мемуарної прози: «Борис Пастернак» Вільмонта («Новый мир», № 6), «Я и мои военные спутники...» Сибірської подорожі А. П. Чехова, опубліковані Шаломним в № 5 «Октябрь», «Зощенко в дневниках К. Чуковского» («Знамя», № 6) і «Об одной повести М. Зощенко» Дм. Молдавського («Нева», № 7), «Восставший из пепла. Поэтическая судьба Николая Заболоцкого» публікація Б. Сарнова («Октябрь», № 2).

Шанувальникам творчості М. О. Булгакова не без задоволення було відзначено величезну кількість публікацій, присвячених їх улюбленому письменникові: «Неоконченное сочинение Михаила Булгакова» («Новый мир», № 8) і «Жизненное описание Михаила Булгакова» («Москва», № 6—8) М. Чулаковой, «Образ художника и время. Традиции русской литературы в романе Михаила Булгакова «Мастер и Маргарита» О. Солухіної («Москва», № 3), публікації в «Советской России» від 6 вересня, 13 вересня і 22 листопада, а також «Барвовий острів» («Дружба народов», № 8), і «Собацьє сердце» («Знамя», № 6) М. Булгакова.

Любителям творчості М. Цветаевой пропонуємо публікації Л. Козловой «По волному следу воды родниковой. К истокам личности М. Цветаевой» («Звезда», № 7), І. Курдовой «Дом на горе. Марина Цветаева, 1923 год» («Звезда», № 8), А. Цветаевой «Драгоценная доверенность». Повесть Р. Івнева «Преворот» («Знамя», № 11), «Размышления над книгой А. Саякяц «Марина Цветаева» («Звезда», № 8), Ю. Клюкіна «Октябрь», № 8).

А такі публікації, як А. Ахматова «Реквием» («Октябрь», № 3, «Нева», № 6), «Из заветной тетради» («Знамя», № 12) і «К. Чуковский об Ахматовой...» без сумніву сподобалися прихильникам поетеси.

Даний перелік, зрозуміло, далеко не повний, але все ж ми сподіваємося, що вас, дорогі читачі, зацікавлять деякі із перелічених творів. Ознайомитися з ними можна у відділі періодики бібліотеки, кіми, 444.

Н. ГРИГОР'ЄВА,
бібліотекар.

Редактор О. ПРИМАК.